

Ἴδου κι' ὁ Ἕλληνας-Κούρτιος· πλήρεις ἀρχαιοτήτων
 Ουλάκουσ ἔχει δώδεκα καὶ προχωρεῖ βραδέως·
 Ἐάν κι' αὐτὸς καθηγητὴς δὲν ἦτο, τί θὰ ἦτον;
 Ματαίως τὴν ἀπάντησιν ἀναζητῶ ματαίως.
 Πολὺ καλὰ τὸ παρελθὸν λοιπὸν ἄς ἀνασκίπτῃ
 κ' ἐλεύθερος εἶν' εἰς αὐτὸ τὸ μέλλον του νὰ θάπτῃ

Ἐκθάλετο τὸν πῖλον σας! Φιλόσοφος προβαίνει.
 Εἶν' ὁ Κοζᾶς· στεργρῶς κρατεῖ τὴν δᾶδα τῆς σοφίας,
 ἀλλ' ὅμως δὲν παρατηρεῖ πῶς εἶν' αὐτὴ σβεσμένη.
 — Συνείθισε νὰ προχωρῇ ἐν μέσῳ τῆς σκοτίας —
 Μέγας περὸντι ἄνθρωπος! καὶ τὸ φλαν δὲν φοβεῖται,
 καὶ δι' αὐτὸ φιλόσοφος βαθὺς ἀποκαλεῖται.

Κατόπιν ἄλλοι ἔρχονται, κατόπιν ἄλλοι πάλιν.
 Εἶν' ἀτελεύτητος σειρά, ὡς στίχοι Κρητηίδος
 (δὲν εὖρον παρομοίωσιν προχείρως τὴν ἄλλην.)
 Τὸ γένος εἶνε ἕμοιοι, διάφοροι τὸ εἶδος.
 Ὡ τῶν γραμμάτων μας φρουροί, φρουροί κοιμημένοι
 δὲν ἐξυπνᾶτε; ἢ αὐγὴ ὡς ποῦτε θὰ προσμένῃ;

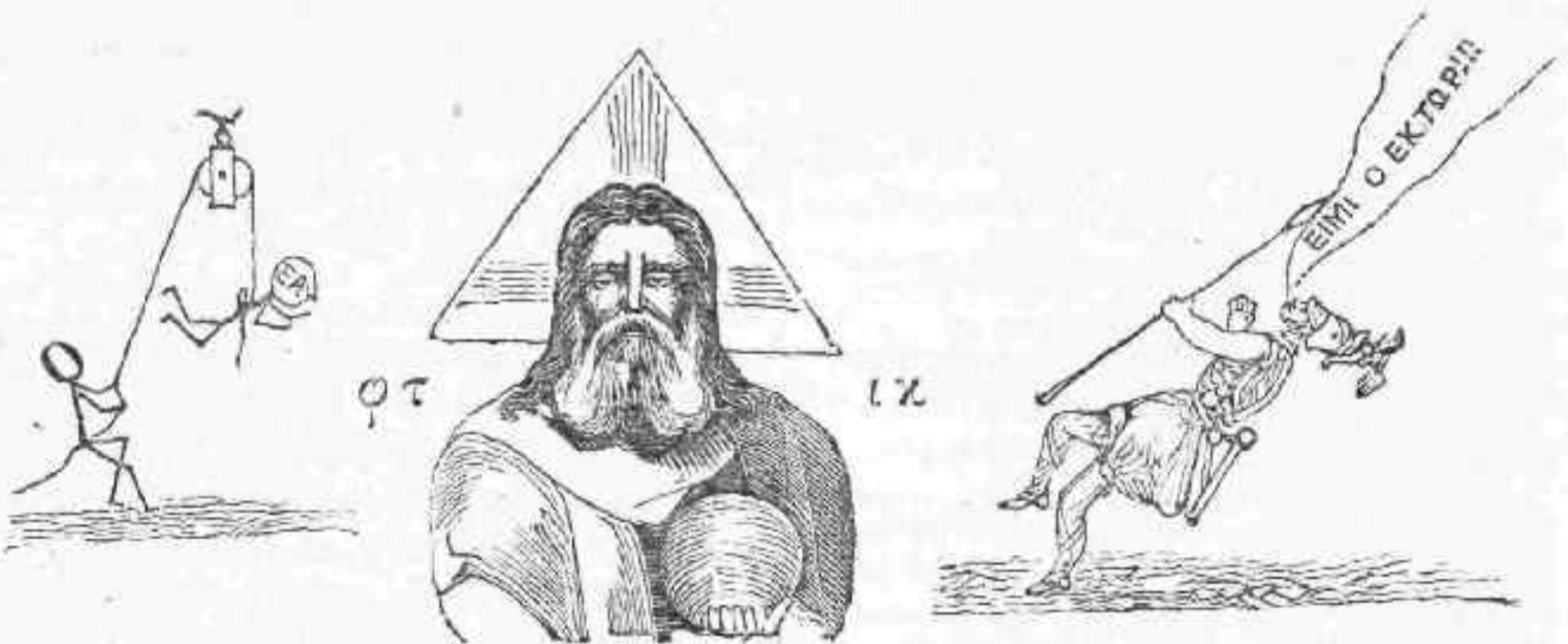
Δὲν σᾶς προσμένει! Ἐλαμψεν ὁ ἥλιος. Ἡμέρα,
 ἡμέρ' ἀνέτειλε λαμπρά· Ἡμπρὸς ἡμῶν ἀπλοῦται
 εὐρύς ὀρίζων κ' ἡ ἐλπίς γεννᾶται θερμότερα.
 Καὶ σεῖς κοιμᾶσθε· οὐδ' ἐλπίς, οὐδ' ὄνειρόν τι, οὔτε
 τῆς χαλιδόνος τὸ πτερὸν τὸν ὕπνον σας ταράττει.
 Ἄν ἐγνωρίζατε κἂν τί ἡ Μοῖρα σᾶς φυλάττει!

Βλέπω τινὰς πρὸ τῆς αὐγῆς ξαθύμως χασμωμένους.
 Ἄ! ἐφημέρωσε; καλὰ! ἀλλ' ἐνωρίς νομίζω...
 Ὡθεῖ καὶ διὰ τοῦ ποδοῦ τοὺς ἄλλους κοιμωμένους.
 «Νὴ Δία, ποῦ εὐρίσκομαι ἀκέμη δὲν γνωρίζω.»
 Καὶ διὰ νὰ πεισθῇ καλῶς τὴν θέσιν του πῶς ἔχει,
 πάλιν κοιμᾶτ' ἀμέριμνος — καὶ ὁ μισθὸς του τρέχει.

Μοῦσα δραπετίς μὴ γελᾶς. Ὡ! ἀκριβὰ πληρᾶνει
 ἡ ἀρετὴ τὰς εὐτυχεῖς στιγμὰς τῆς ψευδαπάτης.
 Μυρίους πόθους εὐγενεῖς ἀπάτη μίαν μόνην
 μαραίνει. — Μοῦσα, διατί τὰ βόλη σου φυλάττει;
 Ἄ! κλαῖτε! Φαῦ! εἰς δάκρυα ἐκχύνοντ' αἱ δάναϊ!
 Κλαῦσε! Αὐτοὶ εἰ γέροντες διδάσκαλοι μας εἶνε.

ΙΩ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥΣ.

ΓΡΙΦΟΣ

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΕΝ ΤΩ Ε΄. ΦΥΛΛΑΔΙΩ ΓΡΙΦΟΥ.

Ἡ ἀνεπιτυχὴς ἐκλογή ὑποθέσεως μέγα ἐλάττωμα ἐν τῇ δραματικῇ ποιήσει.

(ΙΑΝ ἐπὶ Τύχης. — ἐκ ΛΟ γῆ ὑπὸ ΘΕΣ. — ΕΟΣ μέγα. — Ε λά. — Τ. — ὄμμα ἐν ΤΙ. — Δράμα — Τ — οἶχοι. — Πτ εἰς σί.)